

Publicerad 2007-09-02 20:39 av lodjuret/seglare

Texten handlar om en helt vanlig människa som just har bevittnat hur en polis slagit ned och misshandlat en till synes oskyldig människa, dessutom lämnat denne nerslagne åt sitt öde samt hur vittnet har samvetsqual över sin egen hjälplöshet

Den upplevt fege

Om jag så går gatan fram och
jag ser någon bli misshandlad,
slagen med käpp,
sparkad på och lämnad åt sitt öde,

inte går jag fram då och försöker bryta
eller när det är över
ställa översittaren mot väggen,

ens om det så är en polis
nej, jag är till det alltför feg
eftersom jag är rädd
för våldsverkare och poliser

fegheten får det att krypa i mig
inte klarar jag av
att se mig i spegeln hemmavid
inte kan jag se barnen i ögonen
än mindre min ovetande fru

resten av mitt liv skall jag minnas
plågas av dessa minnen
förbli en mask bland maskar
en hare bland harar
aldrig kunna be andra om hjälp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten